

אכ אזוכ - סוז כוּסָק כוּט בְּקַבְּשָׁךְ

אקס: גְּזָעָה יַאֲקָה חַגְגָּה עַמְּגָן

אם לא תקו את הנפש לגמרי, אין בו רק נפש בלבד, וישאר מבלי רוח ונשמה,

סוכת צוֹסֵח דָּתְן כְּפָנָס אַלְעָם ๔

וְאִמְרָוּ חַכְמִי הָאמָת כִּי נֶפֶשׁ בָּאהֶ לְאַדְם
בַּיּוֹם אֲשֶׁר זָקָה לְהַמּוֹל בָּשָׂר
עַרְלָתוֹ וּבְשָׂמֶן יִשְׂרָאֵל יַכְנָה וְאַחֲרֵ שְׁמָגִיעַ
לִיְּגָ שָׁנָה וַיּוֹם אַחֲרֵ זָקָה לְרוֹחַ הָוָה הַיָּצָר
הַטוֹּב שְׁאַפְרָנוּ וְעַם הַיוֹת שְׁנֶנֶּשׁ גַּם בְּן מִכְּחָ
הַטּוֹבָה הִיא מַשְׁבֵּב וּמַשְׁכֵּן לְרוֹחַ וְזֹה בְּלֹא זֶה
אַיִּם יְכוֹלִים לְהִיוֹת וְשְׁנֵיהֶם קָאָחָד טוֹבִים
אָפְלוּ הַכִּי אַיִּנוּ נִקְרָא יִצְרָר טוֹב בְּשָׁלְמוֹת
שְׁהָיָה בְּטַלָּה בְּמַעַוטָּה לְגַבֵּי יִצְרָר הַרְעָה הַשְׁלִיטָה
עַלְיוֹ מַבְטָן אַמְּוֹ מַעַח שִׁיצָּא לְאוֹרֵר הַעוֹלָם
וּבְסַבְתּוֹ שָׁוֹגֵחַ כֹּל מַה שְׁרָאָה וּנְדוּעָ אָכֵל בְּכָא
לְשִׁפְכוֹן עַלְקָה קָרוֹת הַקְּדוֹשָׁה מַפְרוֹתָם יְכוֹלִין
בֵּין שְׁנֵיהֶם לְהַטּוֹתָוּ מַדְרָךְ הַרְעָה לְדַרְךְ
הַטּוֹבָה כִּי הַבְּחִירָה בְּקִידּוֹ וּבִקְידּוֹ לְבָחר בְּטוֹבָה
וּלְמַמְּסָ בְּרָעָ וְאֶם לֹא יַעֲשֶׂה בָּרָ עֲוֹנְשִׁין הָוָא
וְלֹא עֲוֹנְשִׁין אַוְתוֹ מִיְּגָ שָׁנָה וּמַעַלָּה אַחֲרֵ
שָׁזָּכה לְנֶפֶשׁ וּרוֹחַ וְהַצְלִימָה בָּהָם וּזָקָה
לְנֶשֶׁמָה וְהָוָא מִבְּן עֲשָׂרִים וּמִמְּעָלָה וְאַחֲרֵ שִׁישָׁ
לוֹ נְשָׁמָה פְּחַזְקָה הָוָא שְׁלָא יַחֲטָא וְאֶם יַחֲטָא
עֲנָשׂוֹ מַרְבָּה וּעֲוֹנְשִׁין אַוְתוֹ בֵּין מַלְמָעָלה בֵּין
מַלְמָטָה וּמַמְּשָׁפֵיל בֵּין.

הַלְּמָן זְרֻקָּה כְּלָמָן סָטָן בְּזָקָה ๘

וְכִישׁ שְׁצִירָק לְיוֹחֵד מַדְרָג שְׁלָא לְגַעַן קָדָם גְּטִילָה כְּשָׁום טָאָכָל אוֹ מַשְׁקָח שְׁלָא
לְסִפְמָטָם דַּעֲרֵיךְ לְחוֹזֵר חֲנִשִּׁים עַזְבָּי בַּיּוֹתְרָכִי רַוב תְּיקָן הַטְּאָכְלִים חָווָא עַל יִצְחָק
אָכֵל לְגַנְיָעָת חָנְגִּירִים אַינְיָן לְחוֹשָׁב כִּי רַוח טְוֹסָמָח וְאַיְנָה סְתָאוֹת לְשָׁרוֹת אַלְאָכְלָה
שְׁלִיקָט בְּסַקְסָם טְוֹשָׁה שְׁנָתָקָה סְשָׁם שְׁחָם יְשָׁנִים
וְשְׁמָרָתָם חַקְרָותָה פְּסַתְּלִיק טְנָפָס וְאַיְיָ רַוח הַטּוֹמָא שָׁוֹרָה עַל טְנָפָס
חוֹזָה תְּלַעַף סְתָמְלָקָת וְרַוח הַטּוֹמָא סְכָל חַנְפָּה וְנְשָׁאָרָה עַל הַדִּינָם בְּלִכְרָד וּמְטָעָם
וְזֶנֶשׁ לְחַקְלָנְגַנְיָעָת הַקְּשָׁנִים שְׁלָא הַנְּעָשָׂה לְפִי שְׁנָרָד עַלְפָרָעָן נְעָשָׂה
הַקְּדוֹשָׁה בְּאָדָם הוָא בֵּין שָׁנִים וַיּוֹם אַיִלְרָר וַיְכִיבָּן נְקָבָה שְׁלָכָן נְתִיחִיכָּו אַזְפָּד
סְמָן חַטָּאת וְנְعָשָׂה בְּנֵי עֲוֹנְשִׁים וְחוֹלָתָן כְּנִיפָּתָן נְפָשׁ וְזַחֲרוֹשָׁה הָיָה בְּחוֹנִיךְ לְחוֹזָה
וְלְפָגָות שְׁחִיטָה חַכְפִּים לְתַנְךָ (נִסְמָחָה סְלִילָה וְלֹכֶן הַנְּתָרָה טְנִיגָּתָה חַקְמָן סְסָם
חַפְּלָחָ וְאַלְקָ קְרִישׁ יַאֲסָר לוֹ) :

๙

סְסָמָם ה.

לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בְּדָקִין אֶת הַחֲמָץ לְאָור הַנְּרָ

① מִקְוָה סָמֶךָ אֲלֵי כְּקָוָכָב אַלְפְּיָה קָרְבָּן קָרְבָּן

וּמְלָמִדי

לוֹ נִקְרָלוּ צָהָר וְכֵיכָר רְלֵוי לְקִרְמוֹתָו זָמָר כִּי מַן הַ
זָמָר נִמְטוֹ וּמְולָסָם בְּלֹעַ דְּלָמִיחָר נִפְסָק יְתָמֵר [זָ]
טָמֵי] לְזַקְנָה לְזַקְנָה כִּי כִּיְמַיְמָר נִמְטוֹ נִמְטוֹ
יְתָרָלָן נְלָכְדִּים גַּמְמָר לְמִיחָד מְעַמְּדָכָן חַי וְוּסָ

② קְבָּחָה בְּ ٦

אַסְפָּרָה אֵלְחָק

יְהָוָה אָמַר אֵלִי בְּנֵי אַתָּה אָנָּי הַיּוֹם
יַלְדָתֶיךָ:

③ לְאַגְּדָה כְּקָבְּדָה אַלְפְּיָה קָרְבָּן בְּ ٩ בְּמַ

עַזְבָּה דָּוד לְתַלְיָסָר שְׁנִין, וְזָהָה . בְּהָהָא יְוָמָא דָעָא לְאַרְבִּיסָר, כְּדִין
כְּתִיב, "יְהָוָה אָלֵי בְּנֵי הָיוּת יְלָדָתָךְ. מִיט. דָהָא מִקְדָּמָת דָּנוֹא לְהָה
לְיָה בְּרָא, וְלֹא שְׁרָתָ פְּלִיה נִשְׁמָתָא עַלְהָא, דָהָא בְּשָׁנִי עַרְלָה הָהָה, וּבְגַבְּלָה, אַיִלָּי
הַיּוֹם יְלָדָתָךְ, הַיּוֹם זְדָא, יְלָדָתָךְ. אַיִלָּי, וְלֹא סְטָרָא אַחֲרָא, כִּמְהָדָה עַד הַשְׁתָּא,
אַיִלָּי בְּלָחָדָה. בָּר עַשְׂרִין שְׁנִין, מָה כְּתִיב בְּשְׁלָמָה, "כִּי בְּן הַיִּתְיָא לְאַבִּי, לְאַבִּי,
מִמְּשָׁה דָהָא.

④ קָרְבָּן שְׁאָכָל כְּפָנָס ٥

כִּי בְּמוֹ שְׁנָשָׁת הָאָדָם,

אַיִלָּה נְכִנָּת בּוֹ עַד יְגָ שְׁנִים, כֹּן נִשְׁמָת הַזְּוּא
שְׁהָוָא הַמּוֹחָיִן שְׁלָוֹ אַיִלָּן נְכִנָּתִים בּוֹ עַד יְגָ
שְׁנִים.

⑤ אַגְּדָה כְּקָבְּדָה אַבְּפָרִיק עַלְגָּלָן כְּ

וּבְרָאָתוֹ פְּקָדָה כִּי "וּלְמָרְלָה לְלָיִס יְכִי לְוָיָּה" זְוָלָם
לְלָלָס עַזְבָּה נְגַד יְלָא, וְהָיָה יְכִי נְגַנְּגָו לְיַיְדָה
סְמָה יְזִיף עַלְיָה מְמָעָן קְדָzo רַומָּה לְמַיְזָן קְדִישָׁן נְסָמָה
קְדָשָׁה וּטְרוֹלוֹה זְיָן,

⑥ אַגְּדָה כְּקָבְּדָה אַבְּגָבָה כְּ

הַנְּהָה בְּעַת שְׁנָולְד גּוֹף הָאָדָם וַיּוֹצָא
לְאָוֹר הָעוֹלָם, נְכִנָּת בּוֹ הַנְּפָשָׁת שְׁלָוֹ, וְאֶם יְכִשְׁרָוּ
מְעַשִּׁי, יַזְכֵּה וְיִכְנֵס בּוֹ הַרְוֹחַ בְּחִשְׁלָום שְׁנָת
הַשְׁלָשׁ עַשְׂרָה (ת) שָׁאוֹ נִקְרָא אִישׁ גּוֹמֶר כְּנָודָע.
וְאֶם יְכִשְׁרָוּ עַד מְעַשִּׁי מַאוֹ וְאַילָּר, נְכִנָּת בּוֹ
הַנְּשָׁמָה בְּתַשְׁלָום שְׁנָת הַעַשְׂרִים, כְּנָזְרָר בְּסַבָּא
דְּמָשְׁפִּים א) אָכֵל אֶם לְאַתָּה כִּתְרָה לְגַמְרִי,
לֹא תְּכִנֵּס בּוֹ הַנְּשָׁמָה, וַיְהִי בּוֹ נָוֵר בְּלִכְדָּן. וְכֵן

3

כ' שנים אם יזכה חיכנס בו הנשמה.
וצריך לומר לפי זה כי מה שמכורא
בゾהו הקרווש (משפטים צח). שכיוון הכרז
מצוה "שרהת עליה נשמה עלהה",
הכוונה על הרוח שהיא בכתינות נשמה
לגביה נפש השפהלה.

לרכז עוזר אכלה נסכו כהנום (15) באל: 28, 1 באל: 28

תיז) אמר חייא אמר אין להם נשמה לגויים אלא אותה הנפש היהה אמר וחונן בן הרא אמר אלעור ולישראל מן יהובא תורה רבי חייא אמר אלעור תיזה רותחנן בא ליתר מסיניין אותו מאוי סייע היבין ליה אלא והוא נשמתה קדישא להמחייה ליה סמך דיברין ליה לשיער ליה בעלמא דין ובעלמא דעתו. חטן) אמר אלעור עד תליסר שנין אשתקולותה דברין בההוא נפש חייתה. מהליסר שנין ולעילא אי בעי למחיי וכאה היבין ליה היה נשמתה קדישא גלאלה, דאתגרות המכושים יקרא דמלכא אמר יהודה הינו טעםם דתניין, בתלת עשר מיכין רוחמי, במתניתא דרבנן אלעור. חטן) רבי שמעון בן יוחאי זמין למארי מתניתא למיכל בסעודתרא רבה, שעבד להו, וחפה כל ביתא כמנאי דיקר, ואותתיב לרבן בהאי גיסא, והוא בהאי גיסא, והוה קא בדוח טובא. תיז) אמרו ליה מי בדיוחותא דמר בהאי יומא דין משאר יומיין אמר להו, יומא דין ונחתה נשמתה קדישא עילאה, בארכבע גדפן דיוחותא לרבי אלעור גרי, ובהילוא דא, יהא לי בדיוחותא שלימיטה.

١٤٦ مکالمہ دلیل اور مکالمہ

יא) בתרב זי"ח נליקוUIS סימן כי"ט ז"ה כל המלוא
לעטוח טודס ניוס בעטפס ננו כר מ"ס
ניוס בעננים לחופס ומכתם דלאס לנמר דודט סי' ספודת
ו"ד. ודי"ס פ"ז דכ"ק בחב דלאס לנמר דודט סי' ספודת
מל"ס היילו היינו גלווחו וו. ועו"ס מ"ל טס. וכטפס
שאנ"ו לאטוח טודס ניוס בעטפס ננו כר מ"ס בחב
כמחס' טודמלין נמס' כ"ק דפ"ז ט"ל וכקדושים ר'ך
ל"ה חמר רב ווסף סבאה דטמונת נכו דרכ' חינוך
נדול אמרות וטוסס ממי טחוינו מ"ס ונו"ס מ"ד ה"ן
כבלס כ"ז ענידון וממ' טבון לנגן מיט דרי מסקידעל
חיך לי הרכיה מפי. הל' כטננסס סכנ נדול וכוכו טכני
מיוס וטוסס יט' לטטוח טודס כמו רב יוסף יטווין בס.
וכיכ' גוז"ח פ' בטלחות ר'ך י"ד ט"ל דזיוו בעננים דג'י
הלו"ז בענץ י"ד רפכ' זטן למחרוי מהנינה גטיל
כטפורה ר'ך דעניד לכו וכיכ' יטוויס. וכיכ' גוז"ק ס'
מטענים ד'יח ע"ה כל כסוח ח'ז' להלידת טנן ולכליה
להק'י דן לכ'ו וכל מלהן דליהו מן טפירות טנן ולטילו
ויז' נכו מקר'י דן לק'כ' ולמי' נו'ס ה'ס' ה'לטנס
יטוויס. וכטטס מטוס בעטחה עטח י"ד זוכך בענינה
געטס פירוט וע"ל עטנן לדודס ולטטוח טודס ניוס
בעננים לנכ' מ"ס כד' ט"י טסק כחרוש ומלה טודס
טטטוטס' לענוד בעננסו למ"ס ח'כ' בענינה כר'ה
נדול נטפליך וקדוטס ולחס היינו יודט סכנ לדודס וודטן
לטמי' ולחס היינו יודט לדודס סוכ' יודר טוב מטה'ר ה'ס'.
ויז' גוז"ק קח' היוס טסודתי סס ק'ח' דודוטס טט'יליס
לכ' מ"ס וולדטטטט ה'סילן קח' גטט' :

כג. גיאנ' פראטז' בודן נציג אן. ס. 17

משנה בנותו יום, כי, "משנה" אותיות, *"נסמה"*¹⁰. והבא לטער מפסיקען אותו, שבן מיט, *תלייסר שגין* ולעילא נשמתו אתערת *לאתרכז גנומא*¹¹.

11

בטן:

גָּמָן כְּפָרֶת מִשְׁמָךְ בְּנֵי־עַמָּה אֲנָשָׁה.

וְהַנֶּה ב"שְׁפָעַ טָל'" (הקדמה דברו הא) מפרש הפסוק: "נֵר ה' נשمت אָדָם", שרמץ כאן ג' חלקים נפש רוח נשמה, שכן נ"ר ר'ית נ'פש ר'יות, ואילו הנשמה מפורשת בפסוק: "נשمت אָדָם". ומקור הדבר בתקוני זוהר (תיקון כא כת): "מאי נ"ר נפשא ורוחא, דנפשא אידי פתילה, רוחא דא זיתא, נשמתה נר ה' נשמת אָדָם". פירוש נ"ר ר'ית נ'פש ר'יות, הנפש היא הפתילה של הנר והרוח הוא השמן זית, והנשמה של גביהם היא האור של הנר, בסוד: "נֵר ה' נשمت אָדָם".

13

לפי זה יש לומר רמז המשנה בדרכו של רבינו האריז"ל: "אור לאברהה עשר", ביום הבר מצוה כשוכנס האדם בשנת הי"ד, "בודקין את החמץ" הוא היוצר הרע, "לאור הנר", לאור של נפש ריחן ראש תיבות נ"ר שנמצאים באדם ביום הבר מצוה, ובכח קדושתם יכול לדוחות את היוצר הרע שבאו חמץ בוגוט.

10

מבחן מזה שביום הבר מצוה נכנסת
בו הרוח בנוסח על הנפש
שנכנסה בו בעת שנולד. ורק בהיותו בן